

справжню революцію як в академічній, так і професійній освіті. Найбільш популярними є онлайн-курси, які пропонують: Coursera, Udacity, Khan Academy, Udemy, EDX тощо.

Відтак, управління професійним розвитком працівників відіграє ключову роль у забезпеченні конкурентоспроможності туроператорського підприємства загалом. Підготовка, перепідготовка та підвищення кваліфікації персоналу на підприємстві, з одного боку, повинні швидко реагувати на зміни потреб в робочій силі, а з іншого - надати працівникам можливість для навчання відповідно до їх потреб та інтересів.

Література:

1. Кифяк В.Ф. Організація туризму: Навчальний посібник. - Чернівці: Книги - XXI, 2011. - 344 с.
2. Кулик Ю.Є. Професійний розвиток менеджерів як стратегія управління персоналом у міжнародному бізнесі / Ю.Є. Кулик // Актуальні проблеми економіки. - 2007- №8 (74).- с. 116-123
3. Nickson, D. Human Resource Management for the Hospitality and Tourism Industries / Dennis Nickson. - USA: Elsevier Ltd., 2007. - 305 p.

Adam PLACHCIAK

Wroclaw University of Economics, Poland

SUSTAINABLE DEVELOPMENT IN THE FACE OF POSTMODERN CHALLENGES

In this article I try to investigate to how the idea of sustainable development could function against the background of postmodern tendencies in contemporary world. It is obviously problematic if postmodernity is a negation of modernity or if it has been the next phase of modernity and its continuation. Actually it is impossible to discuss about postmodernism without earlier reflection of what it means modernism. It seems that definitions of two notions are indispensable.

Trying to define modernity it is *necessary* to take under consideration two aspects: historical and analytical. First one appeals to the place and time where modernity appeared. Some investigators point at XVI centuries as the beginning of modernity (Immanuel Wallerstein), some locate its origins in XVII centuries (Anthony Giddens), others even later. But they are all agreed that three great revolutions: The Secession War, American Constitutional Revolution and French Revolution – played the fundamental role for political and institutional frames of modernity – and on the other hand the Industrial Revolution in England which created some new economic bases for modern society. Analytical aspect is focused rather on substantial and constitutive characteristics of modernity. One of the first catalog of features describing modernity was created by A. Comte: (1) concentrating work power in the city settings; (2) work organization focused on effectiveness and material profit; (3) practical application of science and technology in the manufacture processes; (4) emerging an open and concealed antagonism between workers and factory owners; (5) growing contrasts and social inequalities; (6) economic system based on an individual enterprise and free competition.

On the other hand postmodernity we treat as a reaction for the crisis of modernity in the context of civilization project. Postmodern thought has not completely broken the connections with the values of modernism. Free choice, diversity, ability of critical expression, has been common for modernity as well as for postmodernity. Though postmodernity stands in obvious opposition towards a typical for modernity ideal of unified and standardized culture having been a product of humankind. In the place of modern tendencies, aiming at building a homogeneous identity, the notion of unreduced differences of interests, beliefs and values appointing interpersonal relations between people is introduced. There is a clear lack of one vision of the world and decomposition of *great narratives* which would have appointed a sense and direction of historical development. The evident characteristic of postmodern conditions is a transfer of values from scarcity to postmaterial ones.

The idea of sustainable development is a global project of solution the most sensitive problems of contemporary civilization which appeared at the end of twenty century as results of rapid waste of natural resources, growth of environmental pollution, increase of human population, fast urbanization, unsatisfied basic needs of people and global destabilization of natural and socio-economical systems. The idea of sustainable development appeals to the unquestionable need of changing contemporary values focused on the ideology of consumption.

Upon this shortly presented ethical perspective which arises from postmodern consciousness, it should be stated that the principle of sustainable development loses the right to exist because it is considered as a “great narrative”. Thus it tries to enforce a global order in contemporary society. The concept of sustainable development, because of its statements, refers to a social project typical for the time of Enlightenment. Those mutual characteristics are: humanity as a subject of history, development comprehended as cognitive and moral progress, rationality as the base of man’s thinking and acting, axiological system of values proclaiming pacifism, egalitarianism, freedom, space solidarity, justice, and it obviously reminds the next “great” project enlarged only by ecological dimension. Surely the principle of sustainable development is not an utopian project which refers to an idea of fortunate society without a factual possibility of realizing it in the real world. It does not include the idea of rapid change of the world under the influence of revolutionary consciousness of man but it rather proposes establishing political, legal and economical mechanisms playing sort of foundation for building new standards in relation between nature, society and economy. The concept of sustainable development also does not depend on the knowledge that would not honor a real empirical experience.

Literature:

1. Bauman Z., Nowoczesność i ponowoczesność, [w:] Encyklopedia socjologiczna, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 1999, t. II.
2. Giddens A., Nowoczesność i tożsamość. „Ja” i społeczeństwo w epoce późnej nowoczesności, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2006.
3. Horkheimer M., Adorno Th., Dialektyka Oświecenia, Wydawnictwo Krytyki Politycznej, Warszawa 2010.
4. Kiepas A., Ryzyko jako problem ekofilozofii, [w:] A. Latawiec (red.), Między filozofia przyrody a ekofilozofii, Wydawnictwo Uniwersytetu kardynała Wyszyńskiego, Warszawa 1999.
5. Meadowcroft J., Sustainable development: a New(ish) idea for a new century, “Political Studies” 2000, vol. 48.
6. Reid D., Sustainable development: an introductory guide, Earthscan, London 1995.
7. Sen A., Nierówności i dalsze rozważania, Społeczny Instytut Wydawniczy „Znak”, Kraków 2000.
8. World Commission on Environment and Development (WCED). Our common future, Oxford University Press, Oxford 1987.

Ірина ПРОДАН

Тернопільський національний економічний університет

ЕФЕКТИВНІСТЬ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

Ефективність системи управління персоналом структурно формується на базі двох елементів: економічної ефективності, що характеризує досягнення цілей підприємства за допомогою використання персоналу на підставі принципу економічного витрачання наявних ресурсів, і соціальної ефективності, що визначає ступінь очікування на задоволення потреб і інтересів співробітників організації, які необхідно розглядати в комплексі.

Моніторинг і діагностика економічної ефективності інноваційних заходів щодо удосконалення системи управління персоналом здійснюються здебільшого у фінансовому аспекті з точки зору оцінювання окупності вкладених у модернізацію системи коштів і прямих індикаторів ефективності діяльності. Принципове значення має також виробнича детермінанта аналізу результативності, що полягає в оцінюванні якісної та кількісної укомплектованості кадрового складу підприємства, а також дослідженні непрямих показників функціонування відділу персоналу.